

Byla C-403/19

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą

Gavimo data:

2019 m. gegužės 24 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Conseil d'État (Prancūzija)

Sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2019 m. balandžio 24 d.

Kasatorė:

Société Générale SA

Kita kasacinio proceso šalis:

Ministre de l'Action et des Comptes publics (Valstybės tarnybos ir biudžeto ministras)

CONSEIL D'ÉTAT (VALSTYBĖS TARYBA)

nagrinėdama

bylą

<...>

PRANCŪZIJOS RESPUBLIKA

PRANCŪZŲ TAUTOS VARDU

<...>

<...>

<...>

<...>

<...> [administraciniai duomenys] <...> atsižvelgdama į toliau nurodytą procesą:

Akcinė bendrovė *Société Générale* paprašė *Tribunal administratif de Montreuil* (Montrėjaus administracinis teismas) atleisti ją, kaip mokesčių tikslais integruotos grupės, kuriai priklauso bankas *Société Générale Asset Management Banque*

(toliau – *SGAM Banque*), patronuojančiąją bendrovę, nuo įsipareigojimų, susijusių su papildomo pelno mokesčio ir atitinkamų baudų mokėjimu už 2004 ir 2005 m. pasibaigusius finansinius metus, vykdymo. 2011 m. vasario 3 d. sprendimu *Tribunal administratif de Montreuil* jos prašymą patenkino.

2016 m. kovo 17 d. sprendimu *Cour administrative d'appel de Versailles* (Versalio apeliacinis administracinis teismas), patenkino *Ministre du budget, des comptes publics, de la fonction publique et de la réforme de l'Etat* (Biudžeto, viešosios apskaitos, valstybės tarnybos ir valstybės reformos ministras) pateiktą apeliacinį skundą, panaikino šį sprendimą ir nurodė bendrovei sumokėti papildomus mokesčius, nuo kurių pirmosios instancijos teismas ją buvo atleidęs.

<...> *Société Générale* prašo *Conseil d'Etat*:

1°) panaikinti šį sprendimą;

2°) nagrinėjant bylą iš esmės, atmesti ministro apeliacinį skundą;

3°) arba, subsidiariai, pateikti Europos Sąjungos Teisingumo Teismui prašymą priimti prejudicinį sprendimą; (**orig. p. 2**)

4°) priteisti iš valstybės 5 000 EUR sumą pagal *Code de justice administrative* (Administracinės teisenos kodeksas) L. 761–1 straipsnį.

Ji teigia, kad *Cour administrative d'appel de Versailles*:

– panaikindamas administracinio teismo sprendimą, neatsakė į jos ieškinio šiam teismui pagrindą, susijusį su galimybe taikyti pagrindiniuose administraciniuose dokumentuose, paženklinčiuose nuoroda 5 I-3226, pateiktą oficialų aiškinimą, ir pažeidė *Livre des procédures fiscales* (Mokestinių procedūrų vadovas) L. 80 A straipsnio nuostatas;

– padarė faktinių aplinkybių kvalifikavimo klaidą ir nesirėmė *Code général des impôts* (Bendrasis mokesčių kodeksas) nuostatomis, susietomis su Prancūzijos ir Italijos, Prancūzijos ir Jungtinės Karalystės, taip pat Prancūzijos ir Nyderlandų mokesčių sutarčių 24 straipsnio nuostatomis, nusprenddamas, kad bendrovės *SGAM Banque* savo klientams už vertybinius popierius sugrąžintos sumos, kurias ji buvo gavusi kaip vertybinių popierių, kuriuos ji jiems buvo paskolinusi arba kurie buvo naudojami struktūrizuojant lėšas, grąžinimo garantija, apskaičiuojant mokesčių kreditų, į kuriuos bendrovė turėjo teisę pagal mokesčių sutartis, viršutinę ribą, yra išlaidos, atskaitomos iš už tuos vertybinius popierius iš užsienio šaltinių gautų dividendų;

– nepakankamai pagrindė savo sprendimą ir iškraipė jam pateiktus bylos dokumentus, nurodydamas, kad ji užginčijo tik tai, kad esama tiesioginės sąsajos tarp sumų, kurios buvo sugrąžintos bendrovės *SGAM Banque* kontrahentams, ir tų vertybinių popierių įsigijimo, laikymo ar pardavimo;

– nepakankamai pagrindė savo sprendimą ir padarė teisinę klaidą nusprenddamas, kad sumų, kurios buvo sugražintos taikant vertybinių popierių skolinimo susitarimus arba vykdant lėšų struktūrizavimo sandorius, atskaitymas apskaičiuojant mokesčių kreditų viršutinę ribą, nebuvo padarytas neigiamas poveikis laisvam kapitalo judėjimui, kuris yra saugomas pagal Europos Sąjungos teisę.

<...> Viešosios politikos ir finansų ministras reikalauja apeliacinį skundą atmesti. Jis tvirtina, kad *Société Générale* nurodyti pagrindai yra nepagrįsti,

atsižvelgdama į kitus bylos dokumentus,

atsižvelgdama į:

- Europos bendrijos steigimo sutartį;
- Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo;
- Prancūzijos Respublikos Vyriausybės ir Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės Vyriausybės sutartį dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo ir mokesčių vengimo prevencijos pajamų mokesčių srityje, pasirašytą 1968 m. gegužės 22 d. Londone; (**orig. p. 3**)
- Prancūzijos Respublikos vyriausybės ir Nyderlandų Karalystės vyriausybės sutartį dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo ir mokesčių vengimo prevencijos pelno ir turto mokesčių srityje, pasirašytą 1973 m. kovo 16 d.;
- Prancūzijos Respublikos Vyriausybės ir Italijos Respublikos Vyriausybės sutartį dėl dvigubo apmokestinimo pajamų ir turto mokesčiais išvengimo bei mokesčių vengimo ir slėpimo prevencijos, pasirašytą 1989 m. spalio 5 d.
- Bendrąjį mokesčių kodeksą ir Mokestinių procedūrų vadovą;
- 2002 m. gruodžio 12 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teismo sprendimą byloje C-385/00 (ECLI:EU:C:2002:750);
- 2006 m. lapkričio 14 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teismo sprendimą byloje C-513/04 (ECLI:EU:C:2006:713);
- 2008 m. gegužės 20 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teismo sprendimą byloje C-194/06 (ECLI:EU:C:2008:289);
- 2011 m. vasario 10 d. Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimą bylose C-436/08 ir C-437/08 (ECLI:EU:C:2011:61);
- 2013 m. vasario 28 d. Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimą C-168/11 (ECLI:EU:C:2013:117);

– 2015 m. rugsėjo 17 d. Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimą bylose C-10/14, C-14/14 ir C-17/14 (ECLI:EU:C:2015:608);

– 2018 m. spalio 24 d. Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimą byloje C-602/17 (ECLI:EU:C:2018:856);

– 2019 m. kovo 14 d. Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimą C-174/18 (ECLI:EU:C:2019:205);

– 2015 m. gruodžio 7 d. *Conseil d'Etat* sprendimą byloje Nr. 357189 (ECLI:FR:CESSR:2015:357189.20151207);

– Administracinės teisenos kodeksą;

<...> [Procesinės nuorodos]

Atsižvelgdama į tai, kad:

1. Pagal Bendrojo mokesčių kodekso 39 straipsnį: „1. Grynasis pelnas nustatomas atskaičius visus mokesčius <...>“. Kaip nurodyta pagrindinėje byloje aptariamoms mokesčiams metams taikomos to paties kodekso redakcijos 209 straipsnio I dalies pirmoje pastraipoje: „*Nepažeidžiant šio skirsnio nuostatų, pelno mokesčiu apmokestinamas pelnas (orig. p. 4) nustatomas pagal 34–45 straipsniuose nustatytas taisykles <...> ir atsižvelgiant tik į pelną, gautą Prancūzijoje veiklą vykdančiose įmonėse ir įmonėse, kurios pagal tarptautinę sutartį dėl dvigubo apmokestinimo [išvengimo] yra apmokestinamos Prancūzijoje / <...>“.* Pagal tiems patiems mokesčiams metams taikomos šio kodekso redakcijos 220 straipsnio 1 dalį: „*a) Pateikus pagrindžiamuosius dokumentus, 108–119, 238 septies B ir 1678 bis straipsniuose nurodytos bendrovės ar juridinio asmens gautos pajamos iš investuoto kapitalo apmokestinamos mokesčiu prie šaltinio, mokesčių įskaitant į pagal šį skyrių jų mokėtino mokesčio sumą. / Tačiau atskaitoma suma negali būti didesnė nei pastarojo mokesčio dalis, atitinkanti minėtų pajamų sumą. / b) 120–123 straipsniuose nurodytų iš užsienio gautų pajamų atveju įskaičiuojama tik mokesčio kredito suma, atitinkanti užsienyje sumokėtą mokesčio prie šaltinio sumą arba pagal tarptautines sutartis jai prilyginamą diskonto sumą / <...> /“.*
2. Pagal 1989 m. spalio 5 d. Prancūzijos ir Italijos sutarties dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo bei mokesčių vengimo ir slėpimo prevencijos 10 straipsnį: „1. *Susitariančiojoje valstybėje reziduojančios bendrovės dividendai, išmokėti kitos susitariančiosios valstybės rezidentui, apmokestinami pastarojoje valstybėje. / 2. Vis dėlto šie dividendai gali būti apmokestinami valstybėje, kurioje reziduoja dividendus išmokėjusi bendrovė, pagal šios valstybės teisės aktus <...>.* Tos pačios sutarties 24 straipsnyje nurodyta: „*Dvigubo apmokestinimo išvengiama taip: / 1. Prancūzijos atveju: /a) Italijos mokamos išmokos ir kitos pozityviosios pajamos, kurios pagal šios sutarties nuostatas apmokestinamos Italijoje, taip pat apmokestinamos Prancūzijoje, jeigu jas gauna Prancūzijos rezidentas. Apskaičiuojant Prancūzijoje apmokestinamas pajamas, Italijos*

mokestis neatskaitomas. Tačiau gavėjas turi teisę į mokesčio kreditą, kuris įskaičiuojamas į Prancūzijoje mokamą mokestį, į kurio bazę šios pajamos yra įtrauktos. Šis mokesčio kreditas yra lygus: /– 10, 11, 12, 16 ir 17 straipsniuose nurodytų pajamų atveju <...> – pagal tų straipsnių nuostatas Italijoje sumokėto mokesčio sumai. Tačiau jis negali viršyti tas pajamas atitinkančio Prancūzijos mokesčio sumos <...>“.

3. Pagal ginčijamiems mokestiniams metams taikomos 1968 m. gegužės 22 d. Prancūzijos ir Jungtinės Karalystės sutarties dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo bei mokesčių vengimo ir slėpimo prevencijos redakcijos 9 straipsnį: „1. a) Jungtinėje Karalystėje reziduojančios bendrovės dividendai, mokami Prancūzijos rezidentui, yra apmokestinami Prancūzijoje. / b) Jeigu pagal šio straipsnio 2 dalį Prancūzijos rezidentas turi teisę gauti mokesčių kreditą už tokį dividendą, mokestis taip pat gali būti taikomas Jungtinėje Karalystėje <...>. / 2. Nepažeidžiant šio straipsnio 3, 4 ir 5 dalių, Prancūzijos rezidentas, kuris gauna dividendus iš Jungtinėje Karalystėje reziduojančios bendrovės ir yra faktinis jų savininkas, turi teisę, kai mokestį už tokius dividendus moka Prancūzijoje, į su jais susijusį mokesčių kreditą, į kurį turėtų teisę Jungtinėje Karalystėje reziduojantis fizinis asmuo, jei būtų gavęs šiuos dividendus, ir į šio mokesčio, kurį jis turi mokėti Jungtinėje Karalystėje, kredito permokos išmokėjimą <...>“. Kaip nurodyta pagrindinėje byloje aptariamams mokestiniams metams taikomos tos pačios sutarties redakcijos 24 straipsnyje: „Dvigubo pajamų apmokestinimo išvengiama taip: / <...> b) Prancūzijos atveju: / <...> Prancūzijos rezidentui, kuris gauna 9 ir 17 straipsniuose nurodytas pajamas, kurių šaltinis yra Jungtinėje Karalystėje ir pagal tų straipsnių nuostatas yra sumokėjęs mokestį Jungtinėje Karalystėje, Prancūzija suteikia mokesčio kreditą, atitinkantį Jungtinėje Karalystėje sumokėto mokesčio sumą. Šis mokesčio kreditas, kuris negali viršyti Prancūzijos mokesčio už minėtas pajamas sumos, yra įskaičiuojamas į šios Sutarties 1 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytus mokesčius, į kurių bazę šios pajamos yra įtrauktos <...>“. (orig. p. 5)
4. Pagal 1973 m. kovo 16 d. Prancūzijos ir Nyderlandų sutarties dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo bei mokesčių vengimo ir slėpimo prevencijos 10 straipsnį: „1. Susitariančiojoje valstybėje reziduojančios bendrovės dividendai, išmokėti kitos susitariančiosios valstybės rezidentui, apmokestinami pastarojoje valstybėje. / 2. Vis dėlto šie dividendai gali būti apmokestinami valstybėje, kurioje reziduoja dividendus išmokėjusi bendrovė, pagal šios valstybės teisės aktus <...>“. Tos pačios sutarties 24 straipsnyje nustatyta: „Susitariama, kad dvigubo apmokestinimo išvengiama taip: / <...> B. – Prancūzijos atveju: / <...> b) Kiek tai susiję su 8, 10, 11, 16 ir 17 straipsniuose nurodytomis pajamomis, kurios pagal šių straipsnių nuostatas buvo apmokestintos Nyderlandų mokesčiu, Prancūzijoje reziduojantiems asmenims, gaunantiems tokių pajamų, suteikia mokesčio kreditą, kurio suma yra lygi Nyderlandų mokesčio sumai. / Šis mokesčio kreditas, kuris negali viršyti Prancūzijoje už tokias pajamas mokamo mokesčio sumos, yra įskaitomas į 2 straipsnio 3 dalies b punkte nurodytus mokesčius, į kurių bazę yra įtrauktos minėtos pajamos <...>“.

5. Iš 1 punkte cituotų Bendrojo mokesčių kodekso 220 straipsnio 1 dalies b punkto nuostatų matyti, kad į Prancūzijoje mokėtiną mokestį yra įskaitoma tik ta pajamų mokesčio, išskaičiuoto iš toje nuostatoje minimų užsienyje mokesčiu prie šaltinio apmokestintų iš užsienyje esančio šaltinio gautų pajamų, suma, kuri yra lygi mokesčio kredito, atitinkančio tą mokestį prie šaltinio, sumai, kuri yra numatyta tarptautinėse mokesčių sutartyse. Jeigu Prancūzijos ir kitos valstybės mokesčių sutartyje, siekiant išvengti dvigubo apmokestinimo, yra nustatyta, kaip minėta 2–4 punktuose, kad tais atvejais, kai bendrovė, kuriai pelno mokestis taikomas Prancūzijoje, gauna dividendus iš kitoje valstybėje reziduojančios bendrovės ir toje valstybėje jie apmokestinami mokesčiu prie šaltinio, Prancūzija turi teisę taikyti tai bendrovei mokestį už tuos dividendus, bet pastaroji turi teisę į mokesčio kreditą, įskaičiuotiną į pelno mokestį, tačiau šis mokesčio kreditas negali viršyti tokias pajamas atitinkančio Prancūzijos mokesčio sumos, ši maksimali suma turi būti nustatoma, jeigu mokesčių sutartyje nėra priešingos nuostatos, taikant visas Bendrojo mokesčių kodekso nuostatas dėl pelno mokesčio, įskaitant 39 straipsnio nuostatas, pagal 209 straipsnį taikytinas pelno mokesčiui, t. y. iš paskirstytų dividendų sumos, prieš atskaitant mokestį prie šaltinio ir neįtraukiant išimties pagal konkrečias nuostatas, atimant pagrįstas išlaidas, kurios atsiranda tik dėl vertybinių popierių, už kuriuos išmokėti dividendai, įsigijimo, laikymo ar perleidimo, kurios yra tiesiogiai susijusios su dividendų gavimu ir dėl kurių nepadidinamas turtas.
6. Iš bylos dokumentų, kurie buvo pateikti *Cour administrative d'appel de Versailles*, matyti, kad 2004 ir 2005 m. *SGAM Banque* vykdė vertybinių popierių skolinimo sandorius ir lėšų struktūrizavimo sandorius. Vykdamas vertybinių popierių skolinimo sandorius, skolininkas turėdavo pateikti vertybinius popierius, kuriais būdavo garantuojamas bendrovės *SGAM Banque* paskolintų vertybinių popierių gražinimas, ir ši bendrovė laikinai tapdavo pateiktų vertybinių popierių savininke. *SGAM Banque* ir jos kontrahentų pasirašytos vadinamosios OSLA (angl. *Overseas Securities Lender's Agreement*) tipo sutarties 6 straipsnio g punkto i papunktyje buvo nustatyta, kad *SGAM Banque* iš esmės buvo įpareigota gražinti jiems vertybinius popierius, lygiaverčius tiems, kurie jai buvo pateikti kaip garantija, kad jie galėtų gauti su šiais vertybiniais popieriais susijusius dividendus. 6 straipsnio G punkto ii papunktyje taip pat buvo nustatyta, kad jeigu *SGAM Banque* negražina vertybinių popierių, už kuriuos skolininkas gaudavo dividendus, ji turi sumokėti jam tam tikrą pinigų sumą arba perduoti turtą, kurio vertė būtų lygi šių dividendų sumai. Vykdydama lėšų struktūrizavimo sandorius, *SGAM Banque* visų pirma valdė akcijų krepšelius (**orig. p. 6**), atitinkančius jos kontrahentų nustatytus valdymo profilius. Už šią veiklą *SGAM Banque* gaudavo dividendus, susietus su į akcijų krepšelius įtrauktais vertybiniais popieriais, kuriuos ji įsigijo, tačiau privalėjo mainais už kontrahentams parduotas paslaugas sugražinti jiems sumą, atitinkančią gautų dividendų ir vertybinių popierių vertės padidėjimo sumą. Už tai jos kontrahentai mokėjo *SGAM Banque* fiksuotą atlygį už akcijų krepšelio valdymą.
7. Vykdydama šių dviejų rūšių sandorius, *SGAM Banque* gavo už Italijoje, Jungtinėje Karalystėje ir Nyderlanduose reziduojančių bendrovių vertybinius

popierius išmokėtus dividendus, kurie šiose trijose šalyse buvo atitinkamai apmokestinti mokesčiu prie šaltinio. Mokesčių administratorius, atlikęs *SGAM Banque* apskaitos auditą, suabejojo dėl to, ar į pelno mokesčio sumą, mokėtiną už 2004 ir 2005 m. pasibaigusius metus, turėtų būti įskaityta dalis šio mokesčio prie šaltinio sumas atitinkančių mokesčio kreditų, kurią bendrovė buvo įskaičiavusi į Prancūzijoje mokėtiną pelno mokesčio sumą. <...> [1 puslapyje aprašytos procedūros priminimas]

8. *Société Générale* teigia, kad apeliacinis teismas padarė teisinę klaidą, atmesdamas pagrindą, grindžiamą tuo, kad taikant 5 punkte minimas taisykles yra pažeidžiamas ES teisės akto nuostatomis ginamas laisvo kapitalo judėjimo principas. Ji nurodo, kad sandoriai, susiję su užsienio bendrovių vertybiniais popieriais, kuriuos vykdančios bendrovės pelno mokesčiu apmokestinamos Prancūzijoje, vyksta mažiau palankiomis sąlygomis nei su Prancūzijos bendrovių vertybiniais popieriais susiję sandoriai, nes taikant mokesčio kredito viršutinės ribos apskaičiavimo metodą, Prancūzijos sudarytose mokesčių sutartyse numatyta siekiant panaikinti dvigubą dividendų apmokestinimą, vykstantį dėl to, kad jie apmokestinami tiek valstybėje, kurioje yra dividendų šaltinis, tiek Prancūzijoje, tegalima nepakankama apimtimi įskaičiuoti dividendo gavimo valstybėje išskaičiuotą mokestį į Prancūzijoje taikomo pelno mokesčio sumą. Šiuo klausimu ji remiasi 2015 m. rugsėjo 17 d. Teisingumo Teismo sprendimu *Miljoen, X ir Société Générale*, C-10/14, C-14/14 ir C-17/14, ir 2013 m. vasario 28 d. Teisingumo Teismo sprendimu *Beker*, C-168/11.
9. *Conseil d'Etat* nurodo, kad 5 punkte nurodytų taisyklių tikslas – kompensuoti nepalankią padėtį, kuri gali susidaryti įvairioms valstybėms narėms tuo pačiu metu įgyvendinant savo kompetenciją mokesčių srityje, ir kad vykdant šį kompensavimą įskaičiuojamos mokesčio sumos viršutinė riba yra apskaičiuojama iš užsienyje esančio šaltinio gautiems ir mokesčiu prie šaltinio apmokestintiems dividendams taikant Bendrojo mokesčių kodekso nuostatas, nes išlaidos, kurių suma išskaičiuojama iš šių dividendų prieš atskaitant mokestį prie šaltinio, irgi atskaitomos nustatant Prancūzijoje mokėtino pelno mokesčio bazę. Šiomis taisyklėmis išreiškiamas Prancūzijos įsipareigojimas atsisakyti, nagrinėjamu atveju – visiškai, mokestinių pajamų, kurias ji galėtų surinkti, jeigu iš užsienio šaltinių gautus dividendus apmokestintų pelno mokesčiu. *Conseil d'Etat* Valstybės Taryba pažymi, kad suteikdama didesnę mokesčio kreditą nei nustatytas pagal šias taisykles, Prancūzija gali ne tik atsisakyti minėtų pajamų, bet ir galiausiai prisiimti visą arba dalį mokesčio, kurį šiems dividendams taiko valstybė, kurioje jie išmokami. (orig. p. 7)
10. Iš Europos Sąjungos Teisingumo Teismo suformuotos jurisprudencijos matyti, kad, Sąjungos lygmeniu nesant suvienodinimo ar suderinimo priemonių, valstybėms narėms paliekama kompetencija sutartimis arba vienašališkai nustatyti savo kompetencijos mokesčių srityje pasidalijimo kriterijus ir kad šio pasidalijimo tarp valstybių narių išsaugojimas yra teisėtas Teisingumo Teismo pripažintas pagrindas (2015 m. rugsėjo 17 d. Sprendimas *Miljoen, X ir Société Générale*, C-10/14, C-14/14 ir C-17/14, 76 punktas). Kalbant konkrečiai, galiojančiuose

Sąjungos teisės aktuose nenustatyti bendri kriterijai, pagal kuriuos valstybėms narėms būtų paskirstoma kompetencija, susijusi su dvigubo apmokestinimo panaikinimu Sąjungoje. Todėl aplinkybė, kad tokius dividendus apmokestinti gali ir valstybė narė, kurioje yra dividendų šaltinis, ir valstybė narė, kurioje reziduoja tuos dividendus gaunantis akcininkas, nereiškia, kad gyvenamosios vietos valstybė narė pagal Sąjungos teisę privalo užkirsti kelią nepatogumams, kurių gali atsirasti dėl to, kad šitaip pasidalytais įgaliojimais naudojasi abi valstybės narės (2006 m. lapkričio 14 d. Didžiosios kolegijos sprendimas *Kerckhaert ir Morres*, C-513/04, 22 punktas; 2011 m. vasario 10 d. sprendimas *Haribo Lakritzzen Hans Rigel ir Österreichische Salinen*, C-436/08 ir C-437/08, 170 punktas). Tačiau, vertinant jų turimą kompetenciją mokesčių srityje, šiuo atveju pasidalytą pagal dvišales sutartis dėl dvigubo apmokestinimo prevencijos, valstybės narės privalo laikytis Sąjungos taisyklių (2002 m. gruodžio 12 d. Sprendimas *de Groot*, C-385/00, 94 punktas; 2013 m. vasario 28 d. Sprendimas *Beker*, C-168/11, 34 punktas; 2019 m. kovo 14 d. Sprendimas *Jacob ir Lennertz*, C-174/18, 25 punktas). Konkrečiau, nors pagal Sąjungos teisę nereikalaujama, kad valstybė narė kompensuotų nepalankią padėtį, susidariusią dėl grandininio apmokestinimo, atsiradusio išimtinai dėl to, kad įvairios valstybės narės tuo pačiu metu įgyvendino savo kompetenciją mokesčių srityje, valstybė narė, kuri nusprendė numatyti tokią kompensaciją, turi pasinaudoti šia galimybe, vadovaudamasi Sąjungos teise. (2008 m. gegužės 20 d. Didžiosios kolegijos sprendimas *Orange European Smallcap Fund*, C-194/06, 47 punktas). Tačiau, kadangi sutartimi dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo siekiama išvengti, kad tos pačios pajamos nebūtų apmokestintos abiejose valstybėse sutarties šalyse, o ne užtikrinti, kad mokesčių mokėtojas vienoje valstybėje sutarties šalyje nebūtų apmokestintas didesniais mokesčiais, negu būtų apmokestintas kitoje valstybėje sutarties šalyje, nepalanki apmokestinimo tvarka, atsirandanti dėl kompetencijos mokesčių srityje paskirstymo tarp dviejų valstybių narių, t. y. apmokestinamojo asmens gyvenamosios vietos valstybės, ir atitinkamų pajamų šaltinio valstybės, ir skirtumas tarp šių dviejų valstybių mokesčių sistemų negali būti laikomi diskriminacija ar draudžiamu skirtingu požiūriu (2018 m. spalio 24 d. sprendimas *Sauvage ir Lejeune*, C-602/17, 28 punktas).

11. Kadangi nėra Europos Sąjungos Teisingumo Teismo jurisprudencijos dėl valstybėms narėms suteiktos teisės veikti savo nuožiūra, kai jos nustato dvigubo apmokestinimo išvengimo mechanizmą, kuris taikomas tuo atveju, kai vienoje valstybėje narėje reziduojančiai bendrovei skiriami dividendai, kurių šaltinis yra kitoje valstybėje, ir kurio pagrindas yra tai bendrovei suteikiamas mokesčio kreditas, kurio sumą galima įskaičiuoti, neviršijant atitinkamo mokesčio sumos, valstybėje narėje, kurios rezidentė ji yra, į šių dividendų sumą, atsakymas į bendrovės *Société Générale* ieškinio pagrindą priklauso nuo atsakymo į klausimą, ar pagal Europos bendrijos steigimo sutarties 56 straipsnį – dabartinį Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 63 straipsnį – aplinkybė, kad taikant 5 punkte nurodytas taisykles, siekiant kompensuoti dvigubą dividendų, kuriuos bendrovei, kuri pelno mokesčiu apmokestinama valstybėje, kurios rezidentė ji yra, išmokėjo bendrovė, kuri yra kitos valstybės rezidentė, ir kuriems, šiai valstybei įgyvendinant savo kompetenciją mokesčių srityje, yra taikomas mokeskis prie

šaltinio, apmokestinimą, sudaroma nepalankesnė padėtis tuo atveju, kai sandorius, susijusius su užsienio bendrovių vertybiniais popieriais vykdančios bendrovės pelno mokesčių moka pirmojoje valstybėje (**orig. p. 8**), nulemia ne tik tai, kad pastaroji valstybė narė, kuri yra nusprendusi kompensuoti dvigubą apmokestinimą, atsisako mokesčių pajamų, kurias galėtų gauti minėtus dividendus apmokestindama pelno mokesčiu.

12. Šį klausimą, nuo kurio priklauso *Conseil d'Etat* sprendimas nagrinėjamoje byloje, išaiškinti ypač sudėtinga. Todėl reikia pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 267 straipsnį jį pateikti Europos Sąjungos Teisingumo Teismui ir sustabdyti *Société Générale* apeliacinio skundo nagrinėjimą, kol bus priimtas Teisingumo Teismo sprendimas.

NUTARIA:

1 straipsnis: Sustabdyti *Société Générale* pateikto kasacinio skundo nagrinėjimą, kol Europos Sąjungos Teisingumo Teismas priims sprendimą tokiu klausimu: Ar pagal Europos bendrijos steigimo sutarties 56 straipsnį – dabartinį Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 63 straipsnį – aplinkybė, kad taikant 5 punkte nurodytas taisykles, siekiant kompensuoti dvigubą dividendų, kuriuos bendrovei, kuri pelno mokesčiu apmokestinama valstybėje, kurios rezidentė ji yra, išmokėjo bendrovė, kuri yra kitos valstybės rezidentė, ir kuriems, šiai valstybei įgyvendinant savo kompetenciją mokesčių srityje, yra taikomas mokeskis prie šaltinio, apmokestinimą, sudaroma nepalankesnė padėtis tuo atveju, kai sandorius, susijusius su užsienio bendrovių vertybiniais popieriais vykdančios bendrovės pelno mokesčių moka pirmojoje valstybėje, nulemia ne tik tai, kad pastaroji valstybė narė, kuri yra nusprendusi kompensuoti dvigubą apmokestinimą, atsisako mokesčių pajamų, kurias galėtų gauti minėtus dividendus apmokestindama pelno mokesčiu?

2 straipsnis: Apie šį sprendimą bus pranešta *Société Générale*, Viešosios politikos ir finansų ministrui ir Europos Sąjungos Teisingumo Teismo kancleriui.

Jo kopija bus išsiųsta Ministrui Pirmininkui ir Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos generaliniam sekretoriui. (**orig. p. 9**)

<...> [nuorodos, susijusios su svarstymu]

<...> 2019 m. balandžio 24 d.

<...>

<...> [pasirašiusieji] <...> [vykdomasis įrašas]

<...>